

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji

„Ustawa Uzdrowiskowa” – bezzasadny zakaz budowy radiowych sieci telekomunikacyjnych

Streszczenie

Obecnie schyłkowym rozwiązaniem telefonii komórkowej jest technologia GSM-900. Umożliwia ona prowadzenie rozmów, przesyłanie SMS oraz użytkowanie Internetu o bardzo niskich przepływnościach.

Technologię GSM-900 wykorzystano przy budowie stacji na terenie uzdrowisk do 2005 rokiem do momentu wejścia w życie **Ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych**, która to wprowadziła zakaz lokalizacji tego typu urządzeń w strefie A oraz w obszarze 500 m od strefy A w strefie B. W tej technologii stacja bazowa jest w stanie objąć swoim zasięgiem nawet do kilku kilometrów zależnie od konfiguracji terenu. W ten sposób obecnie na terenie wielu uzdrowisk w zależności od wielkości strefy A mamy jeszcze zasięg podstawowej telefonii komórkowej.

Jednakże w najbliższych latach należy się liczyć z całkowitym zastępowaniem przestarzałych technologii GSM-900 do budowy stacji bazowych.. Nowe technologie UMTS oraz przyszła technologia LTE pozwalają na wprowadzenie szeregu nowych usług między innymi opartych o szybką transmisję danych.

Tym samym musimy sobie wszyscy zdawać sprawę, że w najbliższym czasie trzeba będzie stopniowo wyłączać istniejące już stacje bazowe ze względu na konieczność wykorzystywania pasma 900 MHz w nadajnikach opartych o nowe technologie. Niemożliwe będzie też zbudowanie stacji bazowych dla nowych technologii tak, aby objęły one swoim zasięgiem całe obszary A uzdrowisk.

W rezultacie w najbliższym czasie w strefie A oraz w dużej części strefy B uzdrowisk nie będzie możliwe:

- skorzystania z telefonu komórkowego do numeru ratunkowego 112,
- prowadzenie rozmów telefonii komórkowej pomiędzy mieszkańcami tych obszarów,
- kontaktów rodzin z kuracjuszami,
- korzystanie z publicznego bezprzewodowego dostępu do Internetu,
- posiadanie stałego kontaktu kuracjuszy z lekarzami prowadzącymi

- prowadzenie stałego nadzoru kuracjuszy za pomocą usług telemetrycznych w celu między innymi:
 - kontroli wszczepionych rozruszników serca i defibrylatorów,
 - monitoringu poziomu glukozy,
 - kontroli i sterowania pomp insulinowych,
 - zdalnego monitorowania pacjentów,
- prowadzenie nadzoru nad systemami zabezpieczeń budynków - sterowanie urządzeniami elektronicznymi.

W sytuacjach szczególnych zagrożeń na obszarze z brakiem dostępu do usług telefonii komórkowej nie będzie można przeprowadzić sprawnej akcji ratowniczej w tym ewakuacji pacjentów.

Jeżeli taka jest decyzja ustawodawcy, to powinien On poinformować o tym już teraz ludność, kuracjuszy i przedsiębiorców tych obszarów oraz poszukać innego rozwiązania – budowy gęstej infrastruktury kablowej klasycznej telefonii z rozwiązaniami radiowymi niewymagających pozwoleń radiowych np. w oparciu o technologię DECT lub WiFi. Wszyscy muszą sobie zdawać sprawę, że powyższe urządzenia także emitują pole elektromagnetyczne.

Jednakże uważamy, że takie rozwiązanie będzie mocno ograniczać rozwój tych obszarów i będzie w coraz większym stopniu przysparzać codziennych kłopotów mieszkańcom oraz kuracjuszom. Dlatego też w załączeniu prezentujemy podstawowe informacje o telefonii komórkowej wskazując, że obawy ustawodawcy, co do możliwości zagrożenia zdrowia z użytkowania tego tych technologii są nieuzasadnione.

Podkreślić należy, że żadne z dotychczasowych profesjonalnych badań i ekspertyz nie stwierdziło, aby technologia telefonii komórkowej miała negatywne oddziaływanie na zdrowie ludzi i zwierząt, o ile nadajniki zostaną wybudowane zgodnie z przepisami, które są jedne z najbardziej rygorystycznych w Europie (dopuszczalne poziomy promieniowania elektromagnetycznego w Polsce są 100 krotnie niższe niż dopuszczalne poziomy zalecane przez przepisy Unii Europejskiej).

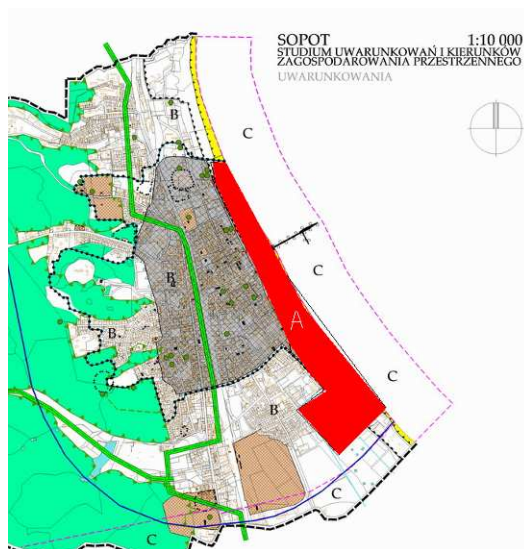
Fakty o telefonii komórkowej w uzdrowiskach

1. Uzdrowiska

Strefy w uzdrowiskach

W Polsce nadano status uzdrowiska 44 obszarom. W wielu przypadkach są to obszary o znacznej wielkości. W tabeli poniżej przedstawiono przykłady miejscowości posiadających status uzdrowiska z wielkością stref „A” i „B” (z całkowitym lub częściowym zakazem instalacji nadajników sieci telefonii komórkowej).

Miejscowość	Obszar [ha]	%
Lądek Zdrój	1241 A i B	62,05
Świeradów Zdrój	727,2 A i B	36,36
Polanica Zdrój	716 A i B	42,12
Duszniki Zdrój	685 A i B	31,14

Należy dodać, iż w przypadku Sopotu tereny zakwalifikowane do strefy „A” są typowymi terenami wielkomiejskimi gdzie zlokalizowane są, budynki mieszkalne, restauracje, hotele, sklepy, etc., co kłóci się z zapisami o strefie uzdrowiskowej. Podobnie rzecz ma się z obszarami w innych dużych miastach takich jak Kołobrzeg.

Jako szczególny przykład braku dostępu do usług telefonii komórkowej spowodowany powyższą ustawą jest znaczący obszar miasta Sopot, gdzie nie tylko kuracjusze a także mieszkańcy, turyści polscy i zagraniczni pozbawieni mogą być możliwości korzystania z usług telefonii komórkowej, w tym także

możliwości wezwania pomocy poprzez numer alarmowy 112.

Obecny stan telefonii komórkowej w uzdrowiskach

Obszar obsługiwany przez pojedynczą stację bazową jest zależny od częstotliwości pracy systemu oraz technologii. Dla przykładu stacje w starej technologii GSM900 mogą obsłużyć obszar nawet kilkudziesięciu ha, ale stacje systemu GSM1800 kilkunastu a stacje systemu UMTS2100 zaledwie kilku hektarów (bez pokrycia wewnątrz budynków)

Technologię GSM-900 wykorzystano przy budowie stacji na terenie uzdrowisk przed 2005 rokiem, kiedy to ustawa uzdrowiskowa zakazała lokalizacji tego typu urządzeń w strefie A oraz w obszarze 500m od strefy A w strefie B. W tej technologii stacja bazowa jest w stanie obsłużyć wokół teren do kilku kilometrów zależnie od konfiguracji terenu. W ten sposób obecnie na terenie wielu uzdrowisk mamy jeszcze zasięg podstawowej telefonii komórkowej.

Jednakże operatorzy zmuszeni są do wycofywania urządzeń pracujących w technologiach GSM 900 MHz i zastępowania ich nowymi. Nowe technologie UMTS oraz przyszła technologia LTE pozwalają na używanie bardziej zaawansowanych usług telefonii komórkowej (w tym szybkiej transmisji danych).

2. Telefonía komórkowa

Zasada działania telefonii komórkowej

Cecha charakterystyczną nowych technologii stosowanych w sieciach telefonii komórkowej jest zmniejszanie wymaganych mocy sygnału nadawanego przez te stacje bazowe.

Rodzaje technologii komórkowych

W naszym kraju stosuje się obecnie trzy technologie w budowie sieci telefonii komórkowej GSM-900 MHz GSM-1800 MHz i UMTS-2100 MHz, a w przyszłości LTE-2600 MHz.

Technologie te umożliwiają:

- GSM-900 -- prowadzenie rozmów, przesyłanie SMSów, wolny dostęp do Internetu
- GSM-1800 – prowadzenie rozmów, przesyłanie SMSów i MMSów, wolny dostęp do Internetu,
- UMTS-2100 -- prowadzenie rozmów, przesyłanie SMSów i MMSów, szybki dostęp do Internetu do 20 Mb/s,
- LTE-2600 -- prowadzenie rozmów, przesyłanie SMSów i MMSów, usługi video/TV, bardzo szybki dostęp do Internetu (ponad 100 Mb/s).

Poniższe zestawienie przedstawia praktyczny zasięg stacji bazowych w zależności od stosowanego rozwiązania.

Praktyczny zasięg GSM900	(wewnątrz-budynkowy)
1. Teren pagórkowaty	5÷10 kilometrów
2. Teren górzysty	kilka kilometrów
3. Teren otwarty	10÷kilkanaście kilometrów
4. Małe miasta	1,2÷1,5 kilometrów

Praktyczny zasięg GSM1800	(wewnątrz-budynkowy)
1. Aglomeracje	700 ÷ 900 metrów
Nie stosuje się w obszarach o niskiej gęstości zaludnienia	

Praktyczny zasięg UMTS2100	(wewnątrz-budynkowy)
1. Obszar	400 ÷ 600 metrów (czasami mniej)

Praktyczny zasięg LTE2600	(wewnątrz-budynkowy)
1. Obszar	200 -400 metrów

Wraz z przechodzeniem operatorów sieci komórkowych na rozwiązania UMTS a w przyszłości również na technologię LTE zmniejszają się moce wyjściowe nadajników, co powoduje spadek natężenia pola elektromagnetycznego emitowanego przez pojedyncze stacje bazowe.

3. Ochrona zdrowia

Normy emisji sygnału w Polsce

Jednym z istotnych obszarów, jakie mogą być rozwijane dzięki telefonii komórkowej jest między innymi ochrona zdrowia. Na całym świecie a także w Polsce przeznaczają się ogromne środki na rozwój technologii wykorzystujących funkcjonalności telefonii komórkowej, głównie umożliwiających stałe monitorowanie stanu zdrowia pacjentów, dzięki któremu znacząco można ograniczyć liczbę zgonów będących skutkiem niedzielenia pomocy lekarskiej w odpowiednim czasie.

Nie istnieją żadne dowody negatywnego oddziaływania zainstalowanych zgodnie z polskim prawem stacji bazowych telefonii komórkowej na zdrowie ludzi i zwierząt, o ile w miejscach dostępnych dla ludzi nie zostaną przekroczone dopuszczalne poziomy gęstości mocy.

W Polsce każda instalacja radiokomunikacyjna, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. (Dz. U. Nr. 192/03, poz. 1883) w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów, przed dopuszczeniem do użytkowania musi przejść sprawdzenie dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w miejscach dostępnych dla ludności otoczeniu instalacji nadajników telefonii komórkowej (stacji bazowych). Wyniki pomiarów porównuje się z wartościami dopuszczalnymi parametrów fizycznych pól elektromagnetycznych określonymi w powyższym rozporządzeniu a wynik pomiarów decyduje o dopuszczeniu danej stacji bazowej do eksploatacji.

Poniższa tabela przedstawia dopuszczalne poziomy gęstości mocy i natężenia pola w miejscach dostępnych dla ludności wg przepisów ochrony środowiska przed PEM (pola elektromagnetycznego) w Polsce i na Świecie. W tabeli przedstawiono również trzy kraje europejskie, które zdecydowały się wprowadzić dopuszczalne poziomy PEM niższe niż wymagane przez Komisję Europejską.

Kraj/Częstotliwość	900 MHz (GSM)	1800 MHz (GSM)	2100 MHz (UMTS)
Polska	0,1 W/m ² 6,14 V/m	0,1 W/m ² 6,14 V/m	0,1 W/m ² 6,14 V/m
Szwajcaria	5 V/m	6 V/m	6 V/m
Rekomendacja UE	4,5 W/m ²	9 W/m ²	10 W/m ²
Włochy	1,0/0,1 W/m ²	1,0/0,1 W/m ²	1,0/0,1 W/m ²
Belgia [f:800]	1,125 W/m ²	2,25 W/m ²	2,5 W/m ²
USA	6 W/m ²	12 W/m ²	14 W/m ²

Z zestawienia wynika, że polskie dopuszczalne poziomy PEM są nawet 100-krotnie niższe niż wymagane zaleceniami UE (w zależności od częstotliwości) i jedynie Szwajcaria ma porównywalne do Polski restrykcyjne standardy dopuszczalnych poziomów PEM.

Wraz z przechodzeniem operatorów sieci komórkowych na rozwiązania UMTS a w przyszłości również na LTE zmniejsza się zasięg jednej stacji bazowej praktycznie do kilkuset metrów. Z drugiej zaś strony mniejszy zasięg stacji bazowej powoduje zmniejszenie natężenia pola elektromagnetycznego emitowanego przez pojedyncze komórki sieci radiowej.

4. Ochrona krajobrazu

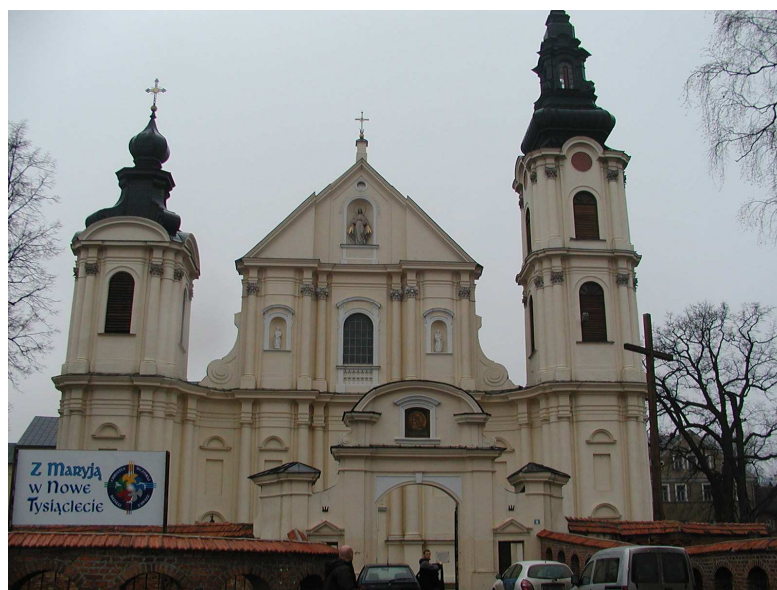
Nowoczesne maszty stacji bazowych

Z drugiej strony operatorzy telefonii komórkowej, jeżeli wymagają tego względy utrzymania walorów środowiskowych (w tym wizerunkowych) lub decyzje administracyjne dotyczące planu zagospodarowania przestrzennego są w stanie odpowiednio maskować urządzenia stacji bazowych tak, aby w żaden sposób nie naruszały walorów architektonicznych uzdrowisk.

Przykłady lokalizacji stacji bazowych

Poniżej przedstawiono przykłady instalacji stacji bazowych wkomponowanych w architekturę.

Kościół w Leśnej Podlaskiej

Zabytkowa część Bydgoszczy

5. Działania legislacyjne

Decyzje Zespołu „Polska Cyfrowa”

Zarządzeniem nr 144 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2008 r. powołany został **międzyresortowy zespół do spraw realizacji Programu „Polska Cyfrowa”**, który jest programem upowszechnienia usług szerokopasmowych w Polsce do 2012 r. Jednym z zadań zespołu jest przygotowanie propozycji zmian legislacyjnych niezbędnych do osiągnięcia celów Programu.

Zespół „Cyfrowa Polska” w szczególności kontynuuje prace w zakresie usuwania barier w rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej, prowadzone uprzednio przez **Komitet Rady Ministrów do Spraw Informatyzacji i Łączności**. Komitet ten podsumował swoje prace w przyjętym w dniu 28 sierpnia 2008 r. **„Stanowisku w sprawie barier procesu inwestycyjnego w telekomunikacji”**.

Komitet Rady Ministrów do Spraw Informatyzacji i Łączności w przywołanym wyżej Stanowisku jednoznacznie stwierdził, że obowiązujące na obszarach ochrony

uzdrowiskowej zakazy dotyczące stacji radiokomunikacyjnych, w tym do szerokopasmowego mobilnego Internetu, są oparte na bezzasadnych przesłankach i powinny być zastąpione rzeczywistymi przesłankami uzasadnionymi celami ochrony uzdrowiskowej. Jako rozwiązanie **Komitet przewidział zmiany w art. 38 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej**, a projekt zmian miał zostać przekazany do uzgodnień międzyresortowych we wrześniu 2008 r. Komitet w swoim dokumencie zidentyfikował dwie bariery – w strefie A i w strefie B, lecz zaproponowane zmiany dotyczą tylko strefy B- i zostały one zgłoszone w noweli ustawy uzdrowiskowej. Czyni to jeszcze bardziej absurdalnym zakaz strefie A.

Pomimo dokonania nowelizacji art. 38 ww. ustawy w marcu 2009 r., w zakresie stacji radiokomunikacyjnych nie wprowadzono żadnych zmian, a więc **aż do tej pory bariera nie została usunięta i nie wykonano zaleceń Komitetu Rady Ministrów do Spraw Informatyzacji i Łączności**. Ponadto w projekcie rządowym przesłanym do Sejmu RP w styczniu 2010 roku zakaz budowy sieci telefonii komórkowych w strefach „A” nadal jest podtrzymywany a można stwierdzić, że nawet zostanie poszerzony ze względu na zapis o konieczności zapewnienia 65 % terenów zielonych na obszarze strefy „A” co skutkować będzie koniecznością zwiększenia obszaru zajmowanego przez strefę „A”

Ministerstwo Zdrowia a Komisja Europejska ds. Zdrowia i Polityki Konsumenta

Komisja Europejska ds. Zdrowia i Polityki Konsumenta na bieżąco monitoruje potencjalne ryzyka wpływu promieniowania elektromagnetycznego na zdrowie ludzi i zwierząt. **Specjalny Komitet (Scientific Committee on Emerging and Newly Identified Health Risks - SCENIHR)** w skład, którego wchodzi najwybitniejsi eksperci między innymi w zakresie ochrony zdrowia, okresowo przedstawia wyżej wspomnianej komisji raporty dotyczące skutków promieniowania pól elektromagnetycznych. **Według raportu z 19 stycznia 2009 roku w ocenie komitetu przebywanie w polu elektromagnetycznym emitowanym przez nadajniki publicznych sieci telefonii komórkowej nie wpływa negatywnie na zdrowie ludzi zwierząt w żadnym z poddanych ocenie aspektów.**

Z drugiej strony Komitet zauważa, że stały rozwój technologii komórkowych i zagęszczanie lokalizacji stacji (zmniejszająca się odległość pomiędzy stacjami

bazowymi do kilkuset metrów) jeszcze bardziej ogranicza ryzyko negatywnych skutków emisji PEM telefonii komórkowej.

Należy podkreślić, że Komisja Europejska ds. Zdrowia i Polityki Konsumenta w swoich rekomendacjach i zaleceniach dotyczących ochrony zdrowia przed ewentualnym negatywnym skutkiem promieniowania pól elektromagnetycznych emitowanych przez nadajniki telefonii komórkowej bierze pod uwagę również ekspertyzy i zalecenia Światowej Organizacji Zdrowia jak też innych krajowych ciał odpowiedzialnych za ochronę zdrowia.

W Polsce w dniu 9 października 2007 r. odbyło się posiedzenie Komisji Higieny Radiacyjnej przy Radzie Sanitarno – Epidemiologicznej przy Głównym Inspektorze Sanitarnym, na którym omówiono stan obecny wiedzy nt. potencjalnej szkodliwości pól elektromagnetycznych (PEM) emitowanych przez urządzenia bazowe telefonii komórkowej.

W raporcie poddano analizie stopień potencjalnych oddziaływań pól elektromagnetycznych generowanych przez urządzenia telefonii komórkowej i uwarunkowania ekspozycji na te pola. W raporcie z posiedzenia wyżej wymienionej komisji stwierdzono **„W żadnym z opracowań autoryzowanych przez WHO ani w pracach opartych na wystarczająco licznej grupie badanych (i poprawnie przyjętych kryteriach włącznie) nie spotkano jednoznacznych dowodów patogennego działania pól elektromagnetycznych o częstotliwościach wykorzystywanych w telefonii komórkowej, których poziomy były niższe od określonych w Rekomendacji Rady Europy”**. A w Polsce dodatkowo dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku określono na poziomach znacznie (do 100 razy) niższych niż powyższa Rekomendacja.

W Polsce wydano niewiele profesjonalnych opracowań dotyczących wpływu sieci telefonii komórkowej na środowisko i zdrowie ludzi. Warto wskazać na raport z 2007 roku Zakładu Ochrony Mikrofalowej Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii w Warszawie.

Autorzy raportu stwierdzają między innymi **„Aktualnie, nie ma jakichkolwiek dowodów naukowych, aby stacje bazowe telefonii komórkowej mogły oddziaływać na organizmy żywe czy stan zdrowia ludności. Wynika to z faktu, że intensywności pól mikrofalowych wokół stacji bazowych są zbyt małe, aby spowodować jakiegokolwiek mierzalne zmiany w organizmach żywych”**.

Rygorystyczne Prawo budowlane i ochrony środowiska

Proces budowy instalacji emitujących pola elektromagnetyczne podlega wieloetapowej kontroli wynikającej z obowiązujących rygorystycznych przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska i Prawo budowlane. Pierwszym etapem jest obowiązkowa kwalifikacja inwestycji pod kątem przepisów ochrony środowiska (rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia

rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko Dz.U.Nr 257, poz. 2573, z późn. zm.) oraz pod kątem przepisów prawa budowlanego (ustawa Prawo budowlane Dz.U.06.156.1118 z późn. zm.). W przypadku zakwalifikowania inwestycji, jako mogącej znacząco oddziaływać na środowisko, jej realizacja zawsze wymaga uzyskania pozwolenia na budowę (art. 29 ust. 3 ustawa Prawo budowlane Dz.U.06.156.1118 z późn. zm.). Oznacza to konieczność dodatkowego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody oraz decyzji lokalizacji inwestycji celu publicznego. Dopiero uzyskanie powyższych dwóch decyzji umożliwia wystąpienie o decyzję o pozwolenie na budowę. W decyzji o pozwoleniu na budowę organ nadzoru budowlanego nakłada na inwestora obowiązek uzyskania pozwolenia na użytkowanie bądź nakazuje mu obowiązek dokonania zgłoszenia zamiaru przystąpienia do użytkowania. Dopiero po dokonaniu powyższych czynności (oraz w przypadku braku sprzeciwu ze strony organu) inwestor może przystąpić do eksploatacji instalacji. Dodatkowo, bezpośrednio po uruchomieniu instalacji inwestor jest zobowiązany wykonać pomiary poziomów pól elektromagnetycznych w otoczeniu stacji bazowej (art. 122a ustawy Prawo ochrony środowiska. Dz. U. z 2006 r., nr 129 poz. 902 z późn. zm.), w celu ustalenia czy emisja pól elektromagnetycznych mieści się w normach określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych oraz sposobów sprawdzania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883). Powyższe pomiary wykonywane są przez akredytowane laboratoria. Ponadto, wyniki z pomiarów – dla celów ochrony środowiska - są obowiązkowo przekazywane do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz do państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego (art, 122a ust. 1 Poś). W przypadku przekroczenia przez daną instalację określonych w przepisach standardów ochrony środowiska Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska posiada kompetencje kontrolne.

Jak widać polskie prawo wymaga od operatora sieci komórkowej przejścia bardzo rygorystycznego procesu uzyskiwania pozwoleń środowiskowych włącznie ze sprawdzeniem dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w otoczeniu instalacji nadajników telefonii komórkowej (stacji bazowych) zanim stacja bazowa zostanie oddana do użytku. W poniższej tabeli przedstawiono przykładowo wyniki pomiarów z raportu z pomiarów PEM dla stacji bazowej przed oddaniem jej do użytku. Zamieszczono także rozkład punktów pomiarowych na najwyższym piętrze w budynku, czyli w najbliższym sąsiedztwie anten stacji bazowej. Z raportu jasno wynika, że pomierzone wartości PEM są 1000 krotnie niższe niż wartości dopuszczalne według polskich przepisów prawa.

Zmierzone wartości natężenia pola elektrycznego i gęstości mocy

Pomiary dla środowiska naturalnego

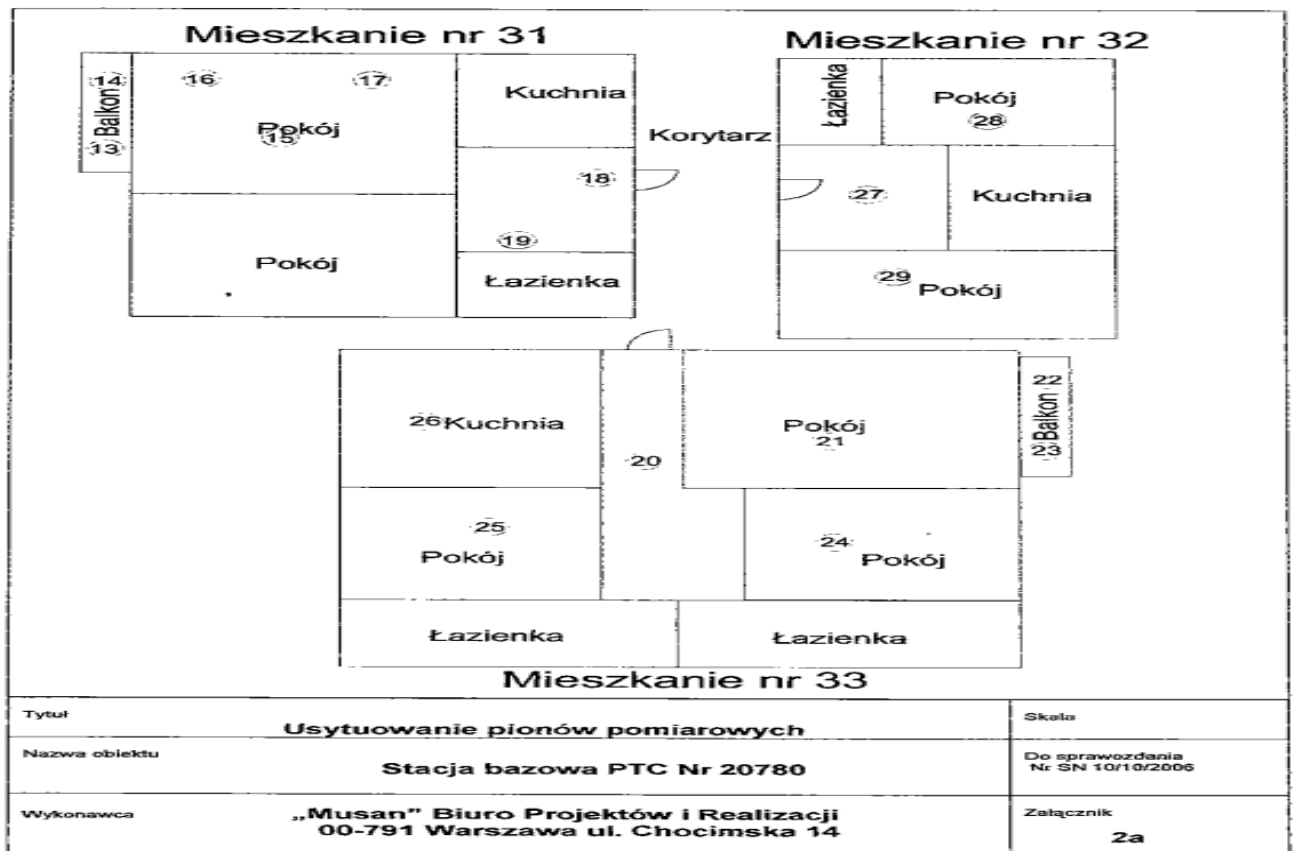
0,9 - 40 (GHz)

	Nr pionu pomiarowego	Wartość	Wartość	Wartość	Wartość	Strefa	Niepewność Pomiaru %
Lp	lub opis miejsca	zmierzona	dopuszczalna	zmierzona	dopuszczalna		
		[V/m]	[V/m]	[W/m ²]	[W/m ²]		V/m W/m ²
1	Az 70	0,16	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
2	Az 70	0,09	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
3	Az 70	0,09	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
4	Az 210	0,09	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
5	Az 210	0,09	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
6	Az 210	0,09	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
7	Az 310	0,16	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
8	Az 310	0,09	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
9	Az 310	0,09	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
10	Az 26	0,25	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
11	Az 26	0,09	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
12	Az 26	0,09	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33

„Miusan” Biuro Projektów i Realizacji

Wyniki przedstawione w sprawozdaniu odnoszą się tylko do badanego obiektu i są ważne tylko dla tej konfiguracji. Kopiewanie sprawozdania dozwolone jest tylko w całości.

	Nr pionu pomiarowego	Wartość	Wartość	Wartość	Wartość	Strefa	Niepewność Pomiaru %
Lp	lub opis miejsca	zmierzona	dopuszczalna	zmierzona	dopuszczalna		
		[V/m]	[V/m]	[W/m ²]	[W/m ²]		V/m W/m ²
13	Lokal 31	0,51	7	0,0005	0,1	Strefa bezp.	33/33
14	Lokal 31	0,61	7	0,0005	0,1	Strefa bezp.	33/33
15	Lokal 31	0,33	7	0,0003	0,1	Strefa bezp.	33/33
16	Lokal 31	0,34	7	0,0004	0,1	Strefa bezp.	33/33
17	Lokal 31	0,38	7	0,0005	0,1	Strefa bezp.	33/33
18	Lokal 31	0,30	7	0,0002	0,1	Strefa bezp.	33/33
19	Lokal 31	0,30	7	0,0002	0,1	Strefa bezp.	33/33
20	Lokal 33	0,30	7	0,0002	0,1	Strefa bezp.	33/33
21	Lokal 33	0,16	7	0,0002	0,1	Strefa bezp.	33/33
22	Lokal 33	0,01	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
23	Lokal 33	0,01	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
24	Lokal 33	0,33	7	0,0002	0,1	Strefa bezp.	33/33
25	Lokal 33	0,23	7	0,0002	0,1	Strefa bezp.	33/33
26	Lokal 33	0,30	7	0,0003	0,1	Strefa bezp.	33/33
27	Lokal 32	0,38	7	0,0004	0,1	Strefa bezp.	33/33
28	Lokal 32	0,12	7	0,0001	0,1	Strefa bezp.	33/33
29	Lokal 32	0,16	7	0,0002	0,1	Strefa bezp.	33/33

6. Podsumowanie

Biorąc pod uwagę:

- bardzo rygorystyczne polskie normy dopuszczalnych poziomów promieniowania elektromagnetycznego (PEM),
- brak jakichkolwiek merytorycznych dowodów negatywnego oddziaływania nadajników telefonii komórkowej na zdrowie ludzi i zwierząt,
- korzyści społeczne z dostępu do zaawansowanych i cywilizacyjnie koniecznych usług telefonii komórkowej,
- możliwości stosowania nowoczesnych metod leczenia i rehabilitacji na terenie uzdrowisk z wykorzystaniem najnowocześniejszych technologii komórkowych UMTS i LTE,

- możliwość sprawnego przeprowadzenia akcji ratowniczych w sytuacjach szczególnych zagrożeń,
- nieograniczony dostęp do numerów alarmowych (112) również dla obcokrajowców przebywających w uzdrowiskach;

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji [PIIT] wnosi o pilną zmianę **Ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych tak, aby znieść zakaz budowy nadajników sieci telefonii komórkowej w strefach A obszarów o statucie uzdrowiska.**